

REGLEMENT HANDKEURING POSTDUIVEN GVK

WIJZE VAN KEUREN

De keurmeester blijft steeds de onderstaande punten afwegen in zijn beoordeling, die uiteindelijk in een bepaald aantal punten wordt omgezet.

Beoordeel steeds eerst het geheel van de duif.

Begin bij de beoordeling steeds met 18,5 punten. Voor onvolkomenheden vindt aftrek plaats. Extra kwaliteiten kunnen worden beloond door middel van 18,75 bij de onderdelen 2, 3 en 4. Hiermee kan bijvoorbeeld toekenning van 18,5 punten bij deze rubrieken worden gerechtvaardigd, ondanks een aantoonbare fout.

Kleine fouten worden bestraft met $\frac{1}{4}$ punt

Grotere fouten worden bestraft met $\frac{1}{2}$ punt of meer al naar gelang de ernst van de fout. Meerdere fouten per onderdeel verhogen de aftrek evenredig, dus kleine en grote fout kunnen samen $\frac{3}{4}$ punt aftrek geven bij hetzelfde onderdeel. (Vier oude staartpenen worden zwaarder bestraft dan twee oude staartpenen!)

Maximaal mag worden toegekend:

Oude duiven 93 punten,

Jonge duiven 92,5 punten,

Late jongen 91,5 punten.

Bij de onderdelen 1A, 1B en 5A en 5B kunnen alleen hele en halve punten worden toegekend tussen 17 en 19 punten. Het eindresultaat kan wel op kwartpunten uitkomen. Voorbeeld: 18 en 18,5 geeft als eindresultaat 18,25.

De onderdelen 2, 3 en 4 worden beoordeeld met een cijfer van 17 t/m 18,75;

17	slecht
17,25	ruim onvoldoende
17,5	onvoldoende
17,75	matig
18	voldoende
18,25	ruim voldoende
18,5	goed
18,75	zeer goed
19	uitmuntend, bij uitzondering te gebruiken bij de onderdelen 1A/B en 5 A/B

De eindcijfers kunnen variëren van 85 tot en met 93 punten, (eindscore mag niet de 93 punten overschrijden, resp. 92,5 bij jonge duiven en 91,5 bij late jongen).

Bij een gelijk aantal punten wordt bij de eindrangschikking de prijsvolgorde bepaald door het hoogste aantal punten in rubriek 5 (voor indruk en conditie). Is dat gelijk dan volgt onderdeel 1: kop, belijning en uitmonstering. Is dat ook gelijk dan is het aantal punten in rubriek 4 (onderbouw, evenwicht spieren, borstbeenkam en stuitbeentjes) bepalend. Is dat ook gelijk dan is de hoogte van het aantal punten in rubriek 2 (vleugels en pluim) maatgevend.

Bevuiling van het verenpak wordt beoordeeld bij rubriek 2!

Ongedierte wordt beoordeeld bij rubriek 5B (conditie). Duidelijke aanwezigheid van ongedierte is een fout. Een enkele luis hoeft niet aangemerkt te worden als fout.

Bij de prijsbeoordeling van een groep duiven zoals viertallen worden de individuele punten bij elkaar opgeteld. Het totaal daarvan is beslissend voor de rangschikking.

Bij gelijk puntentotaal is de eenheid van de collectie bepalend.

Voor de mooiste van het geheel komen alleen de eerste prijswinnaars in aanmerking met het hoogste gelijk aantal punten. De keurmeester beslist na herkeuring van de in aanmerking komende duiven. Bij meerdere keurmeesters wordt na overleg met meerderheid van stemmen de mooiste aangewezen. Wordt geen overeenstemming bereikt dan beslist het lot.

Het is wenselijk op de label duidelijke tekortkomingen of extra kwaliteiten te vermelden. Alleen waarneembare feiten kunnen worden omschreven. Ook waarneembaar goede kenmerken mogen best vermeld worden.

Een duif beoordelen betekent ook dat de keurmeester zichzelf profileert. Hij moet zich ontdoen van een al te grote behoudendheid. Hij mag zeggen wat hij persoonlijk vindt van een duif. De achterkant van de label kan gebruikt worden voor aantekeningen bij grove fouten of extra toekenning van punten. Hoge waarderingen boven 18,5 en lage onder de 18 moeten worden gemotiveerd!

Het begrip “waarzeggerij” is niet aan de orde. De keurmeester beoordeelt postduiven naar hun kwaliteiten en dat is geen waarzeggerij. Sportwaarde hoort daar ook onder. Opmerkingen als vliegt zeker wel 10 prijzen volgend jaar horen niet bij die beoordeling! Dat is toekomstmuziek! Maar een keurmeester mag best tot uiting brengen wat hij in een duif ziet!

INDELING DER KLEUREN

Waar deze indeling wordt gehanteerd gelden de volgende kleuren en regels:

1. Blauw

De vleugelschilden zijn helder blauw tot grijsachtig van kleur en de banden zijn zwartachtig.

Een begin van een derde band wordt niet als fout aangemerkt.

2. Blauwkras en zwartkras

Lichtblauwkras, blauwkras, donkerblauwkras, zwartkras, evenals zogenaamd blauw gehamerd, waarbij over het gehele schild sprake is van een blauwe kleur, worden als een kleur aangemerkt.

3. Rood en roodkras

Lichtroodkras, donkerroodkras en over de gehele pluim een regelmatige donkerrode kleur worden als een kleur samengevoegd, waarbij een lichter getinte stuit of een lichter gekleurde kop is toegestaan.

4. Vaal

Zoals bij blauw is geformuleerd, vleugelschilden van witachtig tot roodachtig van kleur met bruine banden. Een lichtere nek, hals en kop is toegestaan.

5. Niet genoemde kleuren

Hieronder vallen alle bonten, ook zogenaamde ooievaars, isabellen, grauwen en andere afwijkende kleuren. Een wit of enkele witte veertjes bij het oog (de zogenaamde spat) blijven onder de eigen grondkleur. Witte nagels of lichtere tint van het hoornachtige snavelgedeelte blijven eveneens onder de eigen grondkleur.

Opmerking:

Blauw, blauwkras of zwartkras met bonte onderbedekking, met een witte of bonte stuit of rug, horen niet bij bont, maar bij blauw, respectievelijk blauwkras of zwartkras.

Overige indelingen:

- Het is de tentoonstellingscommissie toegestaan de duiven in diverse prestatieklassen in te delen.
- De indelingen kunnen ook gebaseerd zijn op geslacht of leeftijd.
- Het is beter om de klassen zo in te delen dat een klasse niet meer dan 40 duiven bevat.
- Het is aan te bevelen bevlogen en onbevlogen duiven te scheiden.

Opmerking:

Het keuren van duiven geschiedt altijd met inachtneming van het tentoonstellingsreglement NPO.

Algemeen

Het beoordelen van de algemene indruk begint al op het moment dat de duif in de kooi wordt bekeken. Dit onderdeel komt verder aan de orde bij onderdeel 5A. De indruk die de keurmeester gaandeweg het keuren van de duif krijgt, speelt hierbij ook een belangrijke rol.

DE ONDERDELEN

1A. Kop: belijning en uitmonstering (inclusief oogranden)

Vereisten:

De grootte van de kop is in verhouding tot het overige van de duif: aan de bovenzijde afgerond en naar achteren geleidelijk overgaand naar de nek, zonder onderbreking vanaf het puntje van de snavel. De kop is goed gevuld tussen de ogen.

Neusdoppen gelijkmatig en symmetrisch en wit van kleur, voor een doffer niet te fijn. Snavel stevig en gesloten als de duif in rust is.

Hals mooi afgerond, zogenaamd uitgesneden.

Oogranden zijn duidelijk aanwezig, gelijkmatig, maar niet te grof en gelijkmatig en zonder grote vergroeiingen. De kleur is wit, grijs of roze.

De kop straalt het geslacht uit.

Fouten:

Te grove of te kleine kop.

Vernepen.

Te vierkante of te platte kop.

Aanwezigheid van een kuif (een duif met een kuif krijgt bij dit onderdeel punten in mindering en niet bij onderdeel 2) .

Snavel is niet goed gesloten, te lang, te week, te slap.

Neusdoppen zijn niet gelijkmatig of zijn erg grof.

Oogranden zijn weg gekweekt of gedeeltelijk verdwenen of juist veel te grof.

1B. Oog: ligging en uitdrukking

Vereisten:

De ogen liggen goed ingesloten tussen de oogranden. Aan de achterkant van het oog is enige ruimte toegestaan.

De kleur van de iris speelt geen rol. De ogen zijn gelijk van kleur. Bij bonte duiven zijn verschillend gekleurde ogen toegestaan. De ogen zijn diep glanzend en levendig en stralen klasse uit.

De pupillen zijn klein en beweeglijk.

Fouten:

Nat en verkleurd oog.

Geheel donkere of zwarte ogen.

Fletse oogkleur.

Te grote of misvormde pupil.

Aan voor -, boven - en of onderzijde niet gesloten.

Domme of slome uitdrukking.

2. Vleugels en gewrichten.

Vereisten:

De omvang van de vleugel is evenredig aan het formaat van de duif.

De vleugel is soepel en deze wordt als het ware gegeven bij het openen van de vleugel.

De vleugel is dik en dakpansgewijs bedekt met dekveren en is ook aan de onderzijde goed van veren voorzien.

De achtervleugel is goed gesloten. De lengte van de broekpennen is niet te lang in verhouding tot de slagpennen.

De 1^e slagpen heeft ten opzichte van de achtervleugel een duidelijke verspringing.

De achtervleugel is aan de achterzijde mooi recht en enigszins gebold.

De voorarm is kort, dik en stevig en goed gespierd.

De eerste slagpennen zijn rechtlijnig en vormen een gesloten geheel.

De vleugelpennen zijn lenig en niet te smal aan het uiteinde in verhouding met hun breedte aan de basis.

De laatste vier slagpennen zijn vooruitspringend vanaf het midden van de vleugel, zodat ze de indruk geven over een goede slagkracht te beschikken. Deze laatste pennen zijn aan de toppen enigszins afgerond.

Beide vleugels hebben minimaal 10 en een gelijk aantal slagpennen, die gelijkmatig ingeplant zijn.

De gewrichten zijn soepel en geven een stevige indruk.

Fouten:

Een te lange of te korte vleugel ten opzichte van het lichaam.

Een stramme of moeilijk te openen vleugel.

Te smalle of te brede pennen.

Een dunne, lange en slecht gespierde voorarm.

Teveel ruimte tussen de pennen als de vleugel geopend is.

Broekpennen te lang in verhouding tot slagpennen.

Geen duidelijke verspringing tussen achtervleugel en slagvleugel.

Kwaliteit van pluimen en staart***Vereisten:***

Hieronder vallen slagpennen, broekpennen, staartpennen, dekveren en donsveren.

De zachtheid van de pluimen wordt meegenomen in de beoordeling.

De pluimen lopen door over de bovenstuit naar de staart.

De staart is in gesloten toestand smal en niet te lang.

De staart heeft minimaal 12 staartpennen en is uitgeruid, naar gelang de tijd van het jaar, symmetrisch aan beide zijden van de staart.

De laatste slagpen is op 1 februari volledig op lengte. Bij keuring voor die tijd wordt beoordeeld of op deze datum de duif volledig uitgeruid zou zijn wat betreft slag- en staartpennen.

Een duif is rijk bevederd met dekveren. Vooral de broekpennen en de slagpennen zijn van boven en van onderen op de schachten goed bedekt met dekveren.

Fouten:

Stugge dikke schacht, onvoldoende bedekt met dekveren.

Niet volledig uitgeruide duiven.

Van buitenaf beschadigde pennen en/of dekveren en

Beschadigingen tengevolge van een storing in het groeiproces.

Gelijmde pennen.

Bloedpennen.

Buispennen.

Droge pluim.

Strik (Jabot).

Bevederde poten (tenen mogen niet bevederd zijn).

Elf- of twaalfpenner die onregelmatige indruk geeft.

3. Rug, lendenen en bovenstuit

Vereisten:

De vorm en vastheid van de rug, de lendenen en de bovenstuit geven een stevige indruk en kunnen enige druk weerstaan. Ze zijn niet overdreven breed of smal, maar alles is in evenredigheid tot het geheel. Een enigszins holle, soepele rug is toegestaan.

De bovenstuit is goed gevuld. Het zonder onderbreking overgaan van de bredere rug naar de smallere, soepele bovenstuit is gewenst.

Fouten:

Zwakke rug.

Te bolle of te holle rug.

Te smalle rug en niet goed gevulde bovenstuit.

4. Onderbouw, evenwicht, spieren, borstbeenkam, stuitbeentjes

Vereisten:

Het borstbeen is lang en stevig en loopt vloeiend over in de stuitbeentjes.

De twee stuitbeentjes voelen stevig aan, zijn symmetrisch en goed gesloten ten opzichte van elkaar.

Bij een duivin is enige ruimte tussen de stuitbeentjes toegestaan.

De duif staat recht op de poten en de poten zijn goed gevormd.

Het evenwicht en de harmonie van de duif spruiten voort uit verschillende factoren.

De duif beschikt over een goede en evenwichtige bouw. De duif voelt evenwichtig aan zonder voorover te hellen.

Het lichaam van de duif past qua gewicht en ligging in de hand bij de duif.

De beenderen, het geheel van de romp, de stevigheid en goede, soepele spieren leiden alle samen tot een goede evenwichtige lichaamsbouw.

De romp is aërodynamisch en stevig.

Het gewicht is in overeenstemming met de gestalte.

De spieren zijn duidelijk voelbaar.

De grote spierbundel loopt zo lang mogelijk door tot het einde van het borstbeen.

De spieren stralen duidelijk vitaliteit uit, er zit als het ware leven in. De spieren zijn gezwollen. Er mag geen sprake zijn van vetweefsel.

De poten hebben een frisse roodachtige kleur, zonder veren aan de tenen.

Nagels en tenen zijn goed gevormd.

Fouten:

Zwak geraamte.

Borstbeen te grof, te diep, te plat, krom, ingedeukt of anders beschadigd.

Duif is niet in evenwicht en helt voorover.

Te schrale of te vette duif.

Spieren bijna niet waarneembaar, tekenen van slijtage.

Te slappen, misvormde of ongelijke stuitbeentjes.

Kromme poten.

Te hoog op de poten staande duif.

Misvormde tenen en nagels.

Veren op de tenen

Afgebroken of te lang doorgroeide nagels.

5. Indruk en conditie

INDRUK

Vereisten:

Zie opmerkingen bij ALGEMEEN

De algemene indruk omvat de goede vorm van de kop en het lichaam. Daarnaast kan de keurmeester bij dit onderdeel tot uiting brengen wat hij (persoonlijk) in de duif ziet, al of niet met een toelichtend woord.

Het lichaam moet een stevige en evenwichtige indruk geven.

De vleugels worden goed gesloten gedragen tegen het lichaam en ontmoeten elkaar boven het laatste deel van de staart.

De algemene indruk omvat tevens het ras, de gezondheid, de intelligentie en het gemoed van de duif. Het uiterlijk van een duif verradt het geslacht.

Fouten:

Geen stevige evenwichtige indruk.

Vleugels te kort en niet gesloten gedragen.

Duif maakt geen gezonde, geen rassige indruk.

Uiterlijk is niet in overeenstemming met het geslacht.

Duif maakt een slome indruk

CONDITIE

Vereisten:

De duif heeft een zogenaamde "vliegconditie", voelt warm, zacht en vettig aan.

De duif is schoon van lijf en leden, vrij van ongedierte, met vetvlekken en wit poeder op de pluimen, strak in de veren, vooral ook rond de kop, met hagelwitte neusdoppen, glanzend droge ogen, schone, glanzende poten. De duif straalt en glanst van gezondheid.

Fouten:

De duif is dof en dor in de veren.

Ongedierte.

Neusdoppen zijn niet hagelwit.

De ogen zijn dof en glanzen niet.

De duif maakt een ongezonde indruk.